

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Ha egy vállalkozó, aki, illetve amely meghatározott árukkal vagy szolgáltatásokkal kereskedik (a továbbiakban: hirdető ügyfél), él azzal a lehetőséggel, hogy egy internetes keresőprogram üzemeltetőjének [Az internetes hirdetés során adott annak a lehetősége, hogy ellenérték fejében keresőprogramokba – mint amilyen a Google is – kulcsszavakat jelentsenek be. Ha a keresőprogramba e kulcsszavak valamelyikét gépelik be, úgy a hirdető honlapjára mutató hivatkozás, a talált oldalak listája vagy éppen az oldal jobb oldalán az eredményeket a „szponzorált kapcsolatok” cím alatt felsoroló hirdetés jelenik meg] olyan kulcsszót jelent be, amely egy más (a továbbiakban: védjegyjogosult) által hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában bejelentett védjegynek felel meg, és a bejelentett kulcsszó – anélkül, hogy ez a keresőprogram használója számára látható lenne – azt eredményezi, hogy az e szót begépelő internethasználó a keresőprogram üzemeltetője által talált eredmények listáján a hirdető ügyfél honlapjára mutató hivatkozást talál, úgy ez a bejelentett védjegy e hirdető ügyfél általi, a 89/104/EGK irányelv ⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti értelemben vett használatának minősül-e?
- b) E tekintetben különbséget kell-e tenni aszerint, hogy a hivatkozás:
- a talált oldalak szokásos listáján vagy
 - egy ilyenként megjelölt hirdetési részben szerepel-e?
- c) Különbséget jelent-e e tekintetben, hogy
- a hirdető ügyfél már a keresőprogram üzemeltetőjének honlapján szereplő hivatkozásban is ténylegesen azon árukkal vagy szolgáltatásokkal megegyező árukat vagy szolgáltatásokat kínál-e, amelyek vonatkozásában a védjegyet lajstromozták, vagy
 - a hirdető ügyfél a saját honlapján – amelyre az (1. kérdés a) pontja szerinti) internethasználó a keresőprogram üzemeltetőjének honlapján szereplő hivatkozásra „klikkelve” juthat el (hyperlinking) – kínál-e ténylegesen azon árukkal vagy szolgáltatásokkal megegyező árukat vagy szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a védjegyet lajstromozták?
- 2) Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: eredményezheti-e azt az irányelv 6. cikke, különösen a 6. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja, hogy a védjegy jogosultja nem tilthatja meg az 1. kérdésben említett használatot, és ha mégis, milyen körülmények között?
- 3) Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: alkalmazandó-e az irányelv 7. cikke, ha a hirdető ügyfél valamely ajánlata – amint az az 1. kérdésben bemutatásra került – olyan árukra vonatkozik, amelyeket a védjegyjogosult 1. kérdésben említett védjegye alatt vagy a védjegyjogosult engedélyével hoztak a Közösségben forgalomba?
- 4) Az előző kérdésekre adandó válaszok vonatkoztathatók-e a hirdető ügyfél által bejelentett, az 1. kérdésben említett olyan kulcsszavakra is, amelyek esetében a védjegyet szándékosan kisebb íráshibákkal idézik, miáltal az internetező közönség keresési lehetőségei hatékonyabbá válnak, ha feltételezzük, hogy a védjegyet a hirdető ügyfél honlapján helyesen idézik?

- 5) Ha az előző kérdésekre adandó válasz arra vezet, hogy a védjegynek az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti használata nem valósul meg: az irányelv 5. cikkének (5) bekezdése alapján a tagállamok a kulcsszavak használatának vonatkozásában – amint arról jelen ügyben szó van – ezen államok olyan jogszabályi rendelkezéseinek megfelelően, amelyek alapján a jogosult felléphet az olyan megjelölés használata ellen, amelyet nem áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetése céljából használnak, minden további nélkül védelmet biztosíthatnak-e az ilyen megjelölés olyan használatával szemben, amely e tagállamok bíróságainak véleménye szerint alapos ok nélkül sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét, vagy e tekintetben a nemzeti bírókat az előző kérdésekre adandó válaszokkal összefüggő közösségi jogi korlátok kötik?

⁽¹⁾ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL L 40., 1989.2.11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

2008. december 17-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-560/08. sz. ügy)

(2009/C 55/18)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán, D. Recchia és J.-B. Laiguelot, meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság nem teljesítette
- az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdéséből, 3. cikkéből, 4. cikke (1) illetve (2) bekezdéséből és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit az M-501 országút kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban; a 85/337/EGK irányelv 6. cikke (2) bekezdéséből és 8. cikkéből eredő kötelezettségeit az M-501 országút 2. és 4. szakaszainak megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban; és a 85/337/EGK irányelv 9. cikkéből eredő kötelezettségeit az M-501 országút 1., 2. és 4. szakaszainak megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban;

- a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 7. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikke (3) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit az M-501 országút 1., 2. és 4. szakaszának megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban, az ES 0000056 sz., „Az Alberche és a Cofio folyók mentén elhelyezkedő tölgyesek” különleges madárvédelmi terület tekintetében;
- a Bíróság C-117/03. sz. ügyben 2005. január 13-án, és C-244/05. sz. ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítéletének megfelelően értelmezett 92/73/EGK irányelvből eredő kötelezettségeit, valamint az irányelv 12. cikke (1) bekezdése b) és d) pontjából eredő kötelezettségeit az M-501 országút 1. szakaszának megfelelő részeinek kibővítésének és/vagy elkészítésének különálló projektjeivel kapcsolatban, az ES 3110005. sz., „A Guadarrama folyó vízgyűjtő területe” közösségi jelentőségű terület tekintetében és az említett autópálya 2. és 4. szakaszának megfelelő, ES 3110007. sz., „Az Alberche és a Cofio folyó vízgyűjtő területe” közösségi jelentőségű terület tekintetében;
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság által előterjesztett kereset a spanyol hatóságok által jóváhagyott, és egyes esetekben teljesítésre is került, M-501 országút (Madridi Autonóm Község) kibővítésével, illetve elkészítésével kapcsolatos projektekre vonatkozik. A Bizottság véleménye szerint a Spanyol Királyság az említett projekkel kapcsolatban nem teljesítette a 85/337 irányelv eredeti, illetve módosított változatából, valamint a Bíróság C-117/03. sz. ügyben 2005. január 13-án, és C-244/05. sz. ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítéletének megfelelően értelmezett 92/43 irányelvből eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.

⁽²⁾ HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

2008. december 19-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-565/08. sz. ügy)

(2009/C 55/19)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és L. Prete meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel olyan rendelkezéseket fogadott el, amelyek az ügyvédekkel szemben maximált tarifák alkalmazásának kötelezettségét írják elő – nem teljesítette az EK 43. és az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az ügyvédek bírósági és bíróságon kívüli tevékenysége kötelező maximált tarifáinak rögzítése a letelepedés szabadsága korlátozásának minősül az EK 43. cikk értelmében, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának az EK 49. cikk értelmében. Egy olyan kötelező maximált tarifa, amely a végzett munka minőségétől, az elvégzendő munkától és a munka végrehajtásához szükséges költségektől függetlenül alkalmazandó, a jogi szolgáltatások olaszországi piacát a külföldi szolgáltatásnyújtók számára kevésbé vonzóvá teheti. A más tagállamokban letelepedett ügyvédek tehát ez visszatartja attól, hogy Olaszországban telepedjenek le, vagy ott nyújtsák átmenetileg szolgáltatásaikat.

Elsősorban azért, mert az új (egyébként rendkívül összetett) tarifarendszerhez való alkalmazkodás olyan többletköltségekkel jár, amelyek akadályozhatják a Szerződésben elismert alapvető szabadságok gyakorlását.

Másodsorban, a tarifák felső határa utólagosan fékezi a belső piacon a jogi szolgáltatások szabad mozgását, mivel megakadályozza, hogy az Olaszországon kívüli tagállamokban letelepedett ügyvédek által folytatott tevékenységek minőségét megfelelően díjazzák, ami visszatart egyes, az olasz szabályozás által az olasz piac jellegzetességeinek függvényében megállapítottaknál magasabb tiszteletdíjakat kérő ügyvédek attól, hogy szolgáltatásaikat átmenetileg Olaszországban nyújtsák, vagy ebben az államban telepedjenek le.

Végül, az olasz tarifarendszer merevsége megakadályozza az ügyvédek (a külföldön letelepedetteket is) abban, hogy eseti ajánlatokat adjanak különleges helyzetekben és/vagy ügyfeleknek. Például, meghatározott jogi szolgáltatásokból álló csomag ajánlása rögzített áron. Vagy különböző tagállamokban nyújtott jogi szolgáltatások ajánlása közös tarifával. Az olasz szabályozás tehát a külföldön letelepedett ügyvédek tekintetében a versenyképesség csökkenését okozhatja, mivel megfosztja őket az olasz jogi piacra való bejutás hatékony technikáitól.

Továbbá, a vitatott intézkedés nem tűnik megfelelőnek az olasz hatóságok által megjelölt közérdekű célkitűzések eléréséhez, és e tekintetben nem is a legkevésbé korlátozó. Különösen nem tűnik megfelelőnek ez az intézkedés ahhoz, hogy biztosítsa az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést a hátrányos helyzetben lévők számára, illetve hogy biztosítsa a jogi szolgáltatások címzettjeinek védelmét, vagy az igazságszolgáltatás megfelelő működését. Az intézkedés nem tűnik arányosnak sem, mivel léteznek olyan egyéb intézkedések is, amelyek láthatóan kevésbé korlátozzák a külföldön letelepedett ügyvédek, és legalább annyira (vagy még inkább) alkalmasak arra, hogy biztosítsák az olasz hatóságok által hivatkozott, védelemre irányuló célkitűzések elérését.